

טז לחודש

עט א מזמור לאספה אלהים ^{תקנתה תהלים} באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: ב נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסדיך לחיות ארץ: ג שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר: ד היינו חרפה לשבנינו לעג וקלם לסביבותינו: ה עד מה יהוה ^{תקנתה תהלים} תאנה לנצח תבער כמו אש קנאתך: ו שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו: ז כי אבל את יעקב ואת נוהו השמו: ח אל תזכר לנו עונת ראשנים מחר יקדמונו רחמיך כי דלנו מאד: ט עזרנו אלהי ^{תקנתה תהלים} ישענו על דבר

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

להכניע שונאים

אלהים באו גוים (עט, א): [שימוש תהלים לפרק עט] טוב לאמרו להמית שונאים.

— זוהר תהלים —

בא לחטא לפניו כבתחלה - אותם חטאים ראשונים שהעביר מלפניו, חשב עליהם, ולכן כתוב אל תזכר לנו עונת ראשנים מחר יקדמונו רחמיך וגו'. שאם רחמיך לא יקדימו על ישראל, לא יוכלו לעמד בעולם. משום שכמה הם בעלי הדין הקשה, בעלי מגנים, וכמה מלשינים שעומדים עליהם שלישראל למעלה, ואלמלא שהקדים הקדוש ברוך הוא רחמים על ישראל, עד שלא ישגיח בדינם, לא יוכלו לעמד בעולם. ועל זה מחר יקדמונו רחמיך כי דלנו מאד, דלות של מעשים טובים, דלות של מעשים כשרים [לפני הקדוש ברוך הוא]. בא תראה, אלמלא יסגלו ישראל מעשים כשרים לפני הקדוש ברוך הוא, לא היו עומדים עמים עובדי כוכבים ומזלות בעולם, אבל ישראל הם גורמים לשאר עמים עובדי כוכבים ומזלות לזקף ראשיהם בעולם. שאלמלא ישראל לא היו חוטאים לפני הקדוש ברוך

הקב"ה כרחם אב על בנים ואין זוכר לנו העוונות

אל תזכר לנו עונת ראשנים מחר יקדמונו וגו'. (עט, ח): [זוהר בראשית פ' ויחי (דף רכט:)] רבי חזקיה ורבי יוסי ורבי יהודה היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי, כל אחד ואחד מאתנו יאמר דברי תורה. פתח רבי יהודה ואמר, (תהלים עט) אל תזכר לנו עונת ראשנים מחר יקדמונו וגו'. בא ראה, הקדוש ברוך הוא, באהבת ישראל אוהב אותם, שהם גורלו וירשתו, לא מסתכל אחר בדינם, פרט לו לבדו. וכיון שהוא מסתכל בדינם, מתמלא עליהם רחמים, משום שהוא כאב שמרחם על הבנים, כמו שנאמר (שם קג) כרחם אב על בנים רחם ה' וגו'. וכיון שנמצאים להם חטאים, מעביר אותם ראשון ראשון, עד שמעביר כלם מלפניו. וכיון שהעביר כלם מלפניו, לא נשארים עליהם חטאים לתת שלטון לצד האחר של דין עליהם.